

DIVERSITAT EN CURT

2

RECURSOS PEDAGÒGICS PER TREBALLAR
LA DIVERSITAT AFECTIVA, SEXUAL I DE GÈNERE

Guia didàctica per al visionat dels curtsmetratges

(Educació primària i secundària)

**Àrea Drets de Ciutadania,
Participació i Transparència**
Direcció de Feminismes i LGTBI
Diversitat en Curt

**Aquesta publicació forma part
del desplegament del Pla Municipal
per la Diversitat Sexual i de Gènere
Mesures per la Igualtat LGTBI
2016 - 2020**

Júpiter i Mart

Carla Subirana

Cicle superior de primària
i 1r cicle d'ESO

OBJECTIUS:

- Visibilitzar les famílies amb parelles del mateix sexe (homoparentals, homomarentals).
- Fomentar actituds de respecte envers la pluralitat i diversitat de famílies.
- Sensibilitzar l'alumnat envers el procés de reconeixement viscut en l'acceptació de la diversitat familiar.
- Analitzar críticament la influència que té l'entorn social en l'acceptació d'aquesta diversitat.

CONTINGUTS:

- Coneixement de la realitat de les famílies amb parelles del mateix sexe.
- Actituds de respecte i de no-discriminació envers la diversitat familiar.
- Valoració de la música i de la dansa més enllà dels estereotips.
- Orientació professional en el món de la música.
- Compartir situacions minoritàries, buscant suport.
- Diferències entre la vida als pobles i a la gran ciutat.
- Tenir cura dels instruments, en aquest cas, musicals.

SINOPSI:

Un noi i una noia mantenen una conversa on comparteixen el que tenen en comú: el fet de tenir dues mares i la seva passió per la música i la dansa. Ens expliquen les seves experiències personals envers la família i les seves inquietuds, i mostren els seus sentiments.

ACTIVITATS:

Abans de veure el curtmetratge:

Per començar, hauríem de conèixer les idees prèvies que té l'alumnat envers la temàtica a treballar:

- Com és i qui forma la teva família?
- Creus que totes les famílies són iguals?
- Quins models de família coneixes?
- Quins valors hauria de tenir una família?
- A la nostra cultura hi ha models de família diversos?
- Si coneixes models familiars d'altres cultures, digues-ne algun.

(Aquestes preguntes es fan a tot el grup classe. Primer l'alumnat reflexiona individualment i, fins i tot, pot escriure les respostes. Després els i les alumnes han de donar la seva opinió posant-la en comú. Tot el procés ha de rebre el seguiment i acompanyament del professorat, que farà les intervencions pertinents en tot moment).

Després de veure el curtmetratge:

La dinàmica consisteix a treballar i reflexionar sobre el tema de la diversitat familiar a través de la visualització del curtmetratge.

Es formen petits grups, de quatre o cinc persones, i es fan les preguntes següents, que, un cop s'hi ha reflexionat i s'han contrastat, comparteixen amb la resta del grup.

Hi ha una primera escena on es veu una nena gronxant-se i les seves dues mares que l'acompanyen. És l'explicitació i l'exemple del tipus de família i de relació que després la nena i el nen explicaran i valoraran en la seva conversa.

- Què fa la nena? Què fa la mare quan la nena està a punt de caure?
- Quin tipus de sentiments es posen de manifest entre la nena i les seves mares?
- Com s'expressen aquests sentiments?
- Creieu que aquests sentiments són diferents dels manifestats en qualsevol altra família?
- Quines coses positives aporten les relacions familiars?

A continuació, es mostra l'escena on la noia i el noi mantenen una conversa sobre les seves aficions, la música i la dansa, i expressen com se senten quan duen a terme aquestes activitats.

- Com us sentiu quan feu una cosa que us agrada?
- Com us sentiu quan feu una cosa que no us agrada?
- Quan i com us podeu expressar tal com sou?
- Teniu alguna afició?
- Com reaccioneu davant dels comentaris que fan altres persones respecte a vosaltres?

Seguidament, la conversa gira al voltant de la família i de com viuen, ella i ell, el fet de tenir dues mares.

- Com es senten aquesta noia i aquest noi pel fet de tenir dues mares i no un pare i una mare?
- És estrany tenir dues mares? Per què?
- Com us sentiríeu vosaltres en la seva situació?
- Quins comentaris fan a la noia respecte a les seves mares?
- Quina és la seva resposta?
- Per què li diuen que és “marciana”?
- Com explica ella i com expliqueu vosaltres el comentari que justament dóna títol al curt *Júpiter i Mart*? Recordeu que són noms de planetes i també de divinitats de la mitologia clàssica.

Totes les famílies són diferents; el més important és sentir l'estimació entre les persones que formen part de la família.

- Què opineu d'aquest comentari: “A la ciutat la gent pregunta menys i en un poble tot el contrari”? Hi esteu d'acord? Per què succeeix això?
- Compartiu, si la recordeu, alguna anècdota en què hàgiu hagut de donar més explicacions al poble que a la ciutat.
- Creieu que la noia i el noi protagonistes se senten bé i a gust amb les seves famílies respectives?
- Per què ens resulta difícil, sovint, el fet de ser diferents? Què passa quan no seguim el que sembla que és normal? Per què?
- Quines diferències hi ha entre la vostra família i les de la noia i el noi protagonistes? Són importants aquestes diferències? Per què?

La tasca final consisteix en la gravació, per grups, d'un curtmetratge similar al que hem vist amb l'objectiu principal de treballar la diversitat familiar. Cada grup pot gravar un model diferent de família, tot expressant els valors positius que hauria de tenir qualsevol unitat de convivència.

Aniversari

Judith Colell

Cicle superior de primària
i 1r cicle d'ESO

OBJECTIUS:

- Fomentar actituds no discriminatòries envers les persones transsexuals i transgènere.
- Sensibilitzar l'alumnat a favor del procés viscut en l'acceptació de la identitat sexual.
- Analitzar críticament la influència que té l'entorn social en la valoració de la transsexualitat.
- Facilitar coneixements relatius a l'opció, l'orientació i la identitat sexual.

CONTINGUTS:

- Estereotips i prejudicis envers la transsexualitat.
- Vivència de la sexualitat i de la identitat sexual.
- Procés de reconeixement i autoacceptació de la identitat sexual.
- Actituds de respecte i de no-discriminació envers la identitat sexual.

SINOPSI:

Una noia adolescent està convençuda de ser un noi. Li agrada vestir-se amb roba de noi i portar els cabells amagats en una gorra. La seva mare ho acaba acceptant i pel seu aniversari li fa el millor regal: el reconeixement i acceptació que és un noi, en Roger.

ACTIVITATS:

Abans de veure el curtmetratge:

Per començar, hauríem de conèixer les idees prèvies que té l'alumnat envers la temàtica a treballar:

- Podríeu explicar què són els estereotips? Com s'espera que sigui una noia? Què s'espera que faci?
- Si els estereotips són opinions i costums socials que ens fan actuar i ser d'una manera determinada pel fet de néixer home o dona, què passa si una persona no s'identifica amb els estereotips associats al seu sexe?
- Agafeu un catàleg de joguines i fixeu-vos-hi: qui juga amb les cuinetes o a nines? Qui juga amb els cotxes i les pilotes? A qui se li atribueix el color rosa? A qui se li atribueix el color blau? Què n'opineu?
- A un nen, li pot agradar la dansa i jugar a futbol?
- A què us agrada jugar, a vosaltres?

(Aquestes preguntes es fan a tot el grup classe i els i les alumnes han d'escriure la seva opinió, un cop hi ha reflexionat. Es recullen les redaccions i se'n llegeixen cinc a l'atzar i a continuació s'obre un torn de paraules, vetllant pel bon ordre en les intervencions i la seva correcció).

Després de veure el curtmetratge:

La dinàmica consisteix a treballar i reflexionar sobre el tema de la identitat sexual i els estereotips a través de la visualització del curtmetratge. Es formen petits grups heterogenis de quatre o cinc alumnes i es fan les preguntes. Cada grup tria qui farà de portaveu, que s'encarregarà d'exposar les respostes del grup al conjunt de la classe.

Al principi, al curtmetratge se'ns mostren unes imatges de la persona protagonista de la història...

- No sabem si la persona protagonista és un noi o una noia, però per què diríem que és un noi?
- Què expressen la seva actitud i actuació? Com us penseu que se sent? Quina sensació us ha transmès i per què?

A posteriori, observem com la persona protagonista s'atura davant d'un aparador d'una botiga de roba de dona...

Què creieu que pensa?

- Per què s'atura? Què creieu que pensa? Què sospiteu?
- Per què us vestiu d'una determinada manera? Què i qui influeix en la vostra manera de vestir?
- Per què us agrada vestir com l'altra gent de la vostra edat o per què no us agrada vestir com l'altra gent de la vostra edat?
- Com us sentiu vestint com ho feu?
- Busqueu arguments a favor i en contra dels uniformes escolars.

Seguidament, se'ns presenta la imatge de la persona protagonista que està a punt d'entrar a casa seva.

- Què fa i per què creieu que ho fa?

La mare està preparant la festa de l'aniversari de la seva filla i la noia va a la seva habitació.

- Què fa la noia? Per què amaga el llençol?
- Què és la taca la sang?
- Per què va al lavabo a dutxar-se?
- Un cop surt de la dutxa, què escriu al mirall del lavabo i per què?

La mare entra a l'habitació de la noia, observa el que ha passat i es troba un conte damunt el llit.

- Expliqueu la història que relata el conte.
- Us sembla que l'ha escrit la noia? Per què?
- Com interpretaríeu la faula si en comptes d'un animal fos una persona?
- Com us penseu que se sent la mare en llegir-lo?
- Què podríeu aportar vosaltres a un amic o amiga que se sentís com el lleó de la faula?

L'escena final del curtmetratge és una sorpresa: la mare diu a la noia que vagi a buscar el pastís d'aniversari i la noia troba el millor regal.

- Què hi posa al pastís i quin dibuix porta?
- Com interpreteu aquest gest de la mare?
- Per què no parlen els personatges del curtmetratge? Per què tenim por de parlar de segons quines coses?
- Què és el contrari de la por?
- Amb qui confieu? Davant de qui us sentiu lliures de mostrar-vos tal com sou?
- Què faríeu si us trobéssiu amb algú que no us acceptés com sou per motius diversos?
- Què faríeu vosaltres si fóssiu en Roger?

Todo saldrá bien, Pingüino

Miguel Bosch

2n cicle d'ESO

OBJECTIUS:

- Fomentar actituds no discriminatòries envers les persones homosexuals i les famílies formades per persones del mateix sexe.
- Facilitar coneixements sobre l'orientació i la identitat sexual i la diversitat familiar.
- Sensibilitzar l'alumnat envers el procés viscut en l'acceptació de l'opció, de l'orientació sexual.
- Analitzar críticament la influència que té l'entorn social en la valoració d'aquesta realitat.

CONTINGUTS:

- Tòpics i estereotips socials en relació amb l'orientació sexual.
- La vivència de l'enamorament.
- Família homoparental.

SINOPSI:

En Sergio és un noi curiós i feliç que és “pingüí”. Un dia descobreix que li agradaria conèixer altres persones com ell i ha d'anar a cercar-les, ja que al seu poble no en coneix cap i el seu somni és formar una família.

ACTIVITATS:

Abans de veure el curtmetratge:

Per començar, hauríem de conèixer les idees prèvies que té l'alumnat envers la temàtica a treballar:

- Alguna vegada us heu sentit diferents en algun aspecte de la vostra vida?
- Com us sentiu quan no trobeu algú amb qui compartir el que us agrada?
- Què és una família? Quines són les característiques que té o ha de tenir una família?
- Com us imagineu que serà la família que formareu?
- Creieu que dos homes o dues dones poden formar una família?

(Aquestes preguntes es fan a tot el grup classe. Es dóna un temps perquè l'alumnat reflexioni individualment i posi per escrit les seves respostes. Després es demana qui vol llegir les seves opinions, les quals es posen en comú i es comenten conjuntament).

Després de veure el curtmetratge:

La dinàmica consisteix a treballar i reflexionar sobre les famílies formades per persones del mateix sexe a través del visionament del curtmetratge. Es formen petits grups de quatre o cinc persones i es fan les següents preguntes, que, un cop s'hi ha reflexionat, es comparteixen amb la resta del grup.

El curtmetratge comença amb una presentació del protagonista: "Soy un chico normal y feliz. Al nacer mi madre dijo que no era exactamente igual al resto de la gente que ella conocía. Me llamo Sergio y soy el chico Pingüino".

Ara no tant, però abans vulgarment es deia que la gent homosexual "tenia ploma" i és per això que el director del curtmetratge identifica en Sergio amb un pingüí.

- Quines característiques externes té la gent homosexual? En què es nota si una persona és homosexual?
- Com se sent en Sergio? Com se sent la seva mare?

El curtmetratge ens mostra l'espontaneïtat amb què en Sergio es manifesta tal com és i com se sent i expressa el que vol. Ens parla d'un noi que viu amb naturalitat i de forma sana els seus sentiments.

- Quina actitud mostra la mare davant la diferència d'en Sergio?
- Com us penseu que se sent en Sergio davant de la naturalitat que mostra la mare en acceptar la seva homosexualitat?

El somni d'en Sergio és formar una família, no sentir-se sol i buscar l'amor de la seva vida. No obstant això, al seu poble no troba persones o "pingüins" com ell. Un dia a les notícies sent a dir que "dos pingüinos gais en el zoo de Kent son padres..." Aquesta és la pista que ens dona el director del curtmetratge per a interpretar la imatge del pingüí com a homosexual i "amb plomes". També aporta una altra informació important: l'homosexualitat existeix a la naturalesa.

- Quina és la reacció d'en Sergio davant d'aquesta sorprenent notícia? Què decideix fer?
- Quina és l'actitud de la mare davant la reacció d'en Sergio?

El seu primer viatge en cerca de l'amor el porta a un poble de muntanya, on coneix la Manuela, el seu primer amor.

- A què es dedica la Manuela? Què té d'estrany i diferent la feina de la Manuela?
- Quin sentiment té la Manuela davant la societat? Com ho expressa en Sergio?
- Per què no funciona la relació entre en Sergio i la Manuela?

En Sergio decideix continuar el seu viatge en cerca d'un nou amor i aquest cop s'instal·la en un poble al costat del mar, a prop de Sitges, on coneix en Lucas, un cavallet de mar. Penseu que la raó que en Lucas sigui un cavallet de mar és mantenir el paral·lelisme en el món animal entre un pingüí i un cavallet de mar, que té un sistema reproductiu molt curiós.

- Quina és l'actitud que mostra en Sergio al llarg del seu viatge davant l'aventura de cercar l'amor?
- Per què necessita trobar algú que l'entengui?
- Què faríeu vosaltres si fóssiu en Sergio?
- El cavallet de mar és com ell? En què es diferencien?
- Per què és significatiu que surti la localització de Sitges?

Finalment, el protagonista de la història arriba al seu últim destí, a la gran ciutat, i aquí sí que està content, perquè es troba amb "nois pingüins" com ell i està còmode perquè no destaca. Un dia coneix en Macaroni i per fi troba el seu amor i compleix el seu somni de formar una família.

- En què creieu que es basa la relació entre en Sergio i en Macaroni? Quin tipus de sentiments es posen de manifest?
- Creieu que aquests sentiments són els mateixos que manifesten les parelles formades per un noi i una noia, les parelles de persones heterosexuales o de diferent sexe?
- Què opineu de la pregunta tendenciosa i sospitosa en referència a la Mar, la seva filla, de si "ha salido pingüinera"?
- La resposta d'en Sergio és molt clara: "No tiene necesidad, pero ama las plumas de sus padres". Què vol dir exactament?
- Compartiu respectuosament i ordenadament en el grup classe què us ha agradat més del curt i per què.

Normal

Isabel Coixet

Cicle superior de primària,
ESO i batxillerat

OBJECTIUS:

- Fer visible la diversitat general i, de manera específica, l'afectivosexual.
- Fomentar actituds inclusives envers qualsevol tipus de diversitat: afectivosexual, cultural, social, etc.

CONTINGUTS:

- Estereotips socials en relació amb la diversitat de qualsevol tipus.
- Concepte de “normal” en diferents àmbits.

SINOPSI:

Diferents testimonis reals i de totes les edats expliquen què significa el concepte “normal” segons les seves vivències i experiències. Es transmet, amb naturalitat, com hauria de ser l'expressió lliure d'estereotips i de prejudicis socials de la diversitat de maneres de ser i de sentir de les persones.

ACTIVITATS:

Abans de veure el curtmetratge:

Per començar, hauríem de conèixer les idees prèvies que té l'alumnat envers la temàtica a treballar:

- Què significa per a vosaltres el concepte “ser normal”?
- I què significa per a vosaltres el concepte “no ser normal”?
- Poseu exemples de persones que no són considerades normals i digueu per què.
- Qui diu o què fa que una persona sigui considerada normal o no ho sigui?
- És normal voler ser normal? Per què?
- Quin tipus d'oposició es pot plantejar entre normalitat i llibertat?

(Aquestes preguntes es fan a tot el grup classe. Es dóna un temps perquè l'alumnat reflexioni individualment i posi per escrit les seves respostes. Després es demana qui vol llegir les seves opinions, les quals es posen en comú i es comenten conjuntament).

Després de veure el curtmetratge:

La dinàmica consisteix a treballar i reflexionar sobre el tema de què és i què no és “normal” a través de la visualització del curtmetratge. Es formen petits grups de quatre o cinc persones i es fan les següents preguntes, que, un cop s'hi ha reflexionat, es comparteixen amb la resta del grup.

La primera definició que fan del concepte “normal” és “d'acord amb una norma establerta, que no se'n desvia”.

A continuació surt un nen i ens explica que “el que no és normal és que les nenes no juguin a futbol i els nens no ballin”.

- Creieu que un nen que fa dansa és normal? Per què?
- Una noia que vesteix de color rosa i porta vambes és normal? Per què?

Un home molt divertit opina que “nadie puede decidir lo que es normal... lo que no es normal es que alguien te haga sentir mal porque ellos decidan que tú no eres normal”.

- Qui decideix què és i què no és normal?
- Per què ens fa sentir malament no ser normals?
- Què passa socialment quan una persona no és considerada normal?
- Per què s'exclou i/o es castiga les persones que no es consideren normals?
- Quina relació hi ha entre la diferència i la no-normalitat?

Aquest home tan graciós continua explicant que “es normal estar contento, tener amigos, que un chico vista de rosa, tener dos padres, dos madres... lo que no es normal es que tus padres no te quieran”.

- Analitza quins elements vincula a la normalitat.
- Quin és l'últim element que considera que no és normal? Per què?

La segona definició de “normal” és “conforme al tipus més freqüent, com d'ordinari”.

La següent protagonista és una noia que opina el següent: “uno crea lo que es normal a raíz de lo que le es cómodo, habitual...”

- Com relacioneu la comoditat i el costum amb la normalitat?
- Digueu coses o situacions que us fan sentir còmodes.
- Per què és més fàcil que sigui normal quelcom que ens fa sentir bé o que fem sovint?

Continuem amb les opinions de les persones del curtmetratge: “Normal es amar a quien quieres, amar sin que nadie te diga nada y te haga sentir mal”.

- És normal que algú, sigui qui sigui, ens digui a qui hem d'estimar?

Un dels joves que surten al curtmetratge pensa que “no existeix aquest concepte; cadascú és lliure de ser el que vulgui i expressar-se com vulgui”. Una altra adolescent diu que “em suggereix una barreja com lògic, natural, abundant, comú... el significat que cadascú li doni personalment”.

1. De totes les definicions i opinions sobre el concepte “normal” que hem dit fins ara, amb quina us sentiu més representades o representats i per què?

Una de les noies ens explica la seva experiència pel fet de no ser normal de cara a l'altra gent, perquè, per anar de negre, li deien que era satànica, i per dur els cabells de colors, que era lesbiana... La noia explica: “he passat per ansietat i he hagut d'anar a psicòlegs per culpa d'això, perquè la gent no accepta la gent diferent”.

2. Quantes coses pot representar anar amb vestit negre? Sabeu que abans i encara ara la gent es vestia de negre en els períodes de dol per la mort d'un familiar?
3. Sabeu que l'homosexualitat femenina rep el nom de “lesbianisme”, però: quina relació hi ha entre ser lesbiana i portar els cabells de colors?
4. Sabeu que avui en dia encara es donen aquestes manifestacions de prejudicis? Què n'opineu?
5. Per què creieu que es donen aquestes manifestacions de prejudicis?
6. Què us sembla que es pot fer per canviar la situació? Quines coses creieu que podrien facilitar que les persones homosexuals, transsexuals, bisexuals, de diferent color de pell, pobres, grasses, velles..., no fossin discriminades?
7. Què creieu que es podria fer o, millor dit, què s'hauria de fer per a canviar la situació, tenint en compte que totes i tots podem estar en algun d'aquests col·lectius discriminats?

A partir d'aquesta última pregunta, el grup ha de reflexionar sobre què es pot i s'ha de fer per la no-discriminació sexual, cultural, econòmica... És important treballar la necessitat de tenir actituds de respecte i reconeixement envers totes les persones, properes o desconegudes, en la seva diversitat. Cal que hi hagi referents, models i iniciatives positives, com xerrades sobre aquests col·lectius diversos, realitzar petites campanyes a l'escola o l'institut de participació amb aquests col·lectius, donar-ne informació; en general, afavorir l'apropament i coneixement de persones diverses.

Un dels últims testimonis és una persona que ens explica que “normal es ser aburrido, seguir un ritmo concreto. Ser normal ¿qué significa? ¿pertenecer a la sociedad y seguir un mismo rango?”

- Analitzeu críticament aquesta opinió. Vosaltres, què en penseu?
- Amb quins valors relacioneu la normalitat?
- Com valoreu la diferència que, moltes vegades, té a veure amb la creativitat i la llibertat?
- Fins a quin punt hem de tenir en compte el que pensi l'altra gent?

Conclou una nena amb aquesta afirmació: “Si una cosa no és gran o petita, serà mitjana”.

- Quin significat doneu a la darrera frase?
- Fins a quin punt cadascú pot interpretar les coses segons el seu parer?

Besar-te com un home

Isaki Lacuesta

Batxillerat, cicles formatius, PFI (programes de formació i inserció), formació de persones adultes

OBJECTIUS:

- Compartir coneixement sobre les conductes afectivosexuals.
- Sensibilitzar per a trencar tabús i mites respecte a l'homosexualitat.
- Fomentar actituds de respecte vers la diversitat d'identitats sexuals.

CONTINGUTS:

- Orientació sexual.
- La influència social i de l'educació en la valoració de les orientacions sexuals.

SINOPSI:

El vídeo mostra, en un primer moment, tres amics que són gravats en un curtmetratge per Isaki Lacuesta, en què expliquen i parlen de les seves experiències amb noies, i de sobte, es troben que s'acaben fent petons entre ells.

Posteriorment, dos actors reconeguts, Àlex Monner i Igor Szpakowski, ens expliquen amb un to molt natural i fresc com va ser l'experiència de filmar una escena d'afectivitat gai entre tots dos. La conversa entre ells gira al voltant de les pròpies pors i els prejudicis que, encara avui, trobem al nostre entorn vers l'orientació sexual.

ACTIVITATS:

Abans de veure el curtmetratge:

Per començar, hauríem de conèixer les idees prèvies que té l'alumnat envers la temàtica a treballar:

Abans de veure el vídeo, es demana a l'alumnat que de forma individual escrigui una petita presentació: qui són, a què es dediquen, com és un dia qualsevol a la seva vida, quines aficions tenen, com es diverteixen, quines amistats tenen, si parlar de sexualitat entra en les seves converses.

La intenció és que l'alumnat vegi els actors com a persones joves, d'edat semblant a la seva, que poden tenir aficions o gustos similars i que també expressen dubtes envers la sexualitat.

Cal fer notar que segur que hi ha diferències en la manera que tenen d'expressar-se els nois i les noies en situacions i en converses entre iguals respecte de la sexualitat i que, en el cas de les noies entre elles, la conversa i la situació poden ser diferents. Tanmateix, val la pena que tant els nois com les noies analitzin i valorin el testimoni.

(Aquestes preguntes es fan a tot el grup classe. Es dóna un temps perquè l'alumnat reflexioni individualment i posi per escrit les seves respostes. Després es demana qui vol llegir les seves opinions, les quals es posen en comú i es comenten conjuntament).

Després de veure el curtmetratge:

L'activitat s'inicia amb la professora o professor, que escriu a la pissarra la paraula "sexualitat" i demana a l'alumnat que li suggereixi paraules que hi tinguin a veure. També es poden repartir post-its perquè l'alumnat els enganxi a la pissarra, que s'anirà omplint de paraules que el professor o la professora haurà d'anar "ordenant". Així pot resultar més fàcil per als nois i per a les noies que no han tingut abans l'oportunitat de parlar obertament de sexualitat.

Un cop hi ha elements suficients, la persona que dirigeix la sessió pot establir una "definició" amb els elements que s'han aportat i que possiblement abraçaran els aspectes biopsicològics de la sexualitat. Evidentment, es recomana que el professorat tingui definicions preparades per a completar els aspectes que faltin.

Cal que l'alumnat sigui capaç de diferenciar el sexe (característica biològica) de la sexualitat (element psicològic que inclou l'orientació sexual).

La persona responsable de la sessió ha de tenir informació i formació adient per a distingir que, quan es parla de sexualitat, no es parla forçosament de relacions sexuals i que, quan es parla de relacions sexuals, no necessàriament es parla de relacions coitals. El tema és complex i és necessari parlar-ne afinant els matisos per tal que es reconegui i valori la diversitat.

A partir d'aquí es pot demanar a l'alumnat el següent:

- Com valoreu la sexualitat en el moment actual de les vostres vides? Per què?
- Com qualificaríeu la conversa que mantenen aquests dos actors? Per què?

L'activitat següent consisteix a treballar i reflexionar sobre el tema de la sexualitat i l'orientació sexual a través de la visualització del curtmetratge. Es formen petits grups de quatre o cinc persones i es fan les següents preguntes, que, un cop s'hi ha reflexionat i s'han contrastat, es comparteixen amb la resta del grup mitjançant l'alumne o alumna portaveu del petit grup.

A continuació, aprofundirem en la conversa que tenen l'Àlex i l'Igor sobre l'experiència de fer de gais en una pel·lícula.

En un moment donat, l'Àlex comenta que va haver de superar-se per fer-se un petó amb un home i l'Igor manifesta la seva incomoditat durant la gravació per la visita dels pares de l'Àlex.

- Com us sentiu a la vostra edat pel que fa a la manifestació i lliure expressió de la vostra orientació i identitat sexual?
- Com creieu que influeix la societat en aquesta expressió?
- Els actors van necessitar quatre "preses" per a fer versemblant la relació homosexual d'estimació entre els seus personatges. Per què creus que els va costar tant?

Els dos joves actors diuen que encara hi ha prejudicis i barreres socioculturals pel que fa a deixar-se anar i expressar el que realment se sent per una persona del mateix sexe.

- Què creieu que es pot fer per a canviar la situació?
- Quines coses creieu que podrien facilitar que les persones homosexuals, transsexuals i bisexuals no fossin discriminades?

L'Àlex ens explica com va ser el seu despertar sexual i que la seva primera experiència va ser amb una persona del seu mateix sexe.

- Com creieu que es va sentir?
- Què opineu quan afirma: "vaig girar cap a les noies per por"?
- Què faríeu vosaltres si fóssiu l'Àlex?

Els joves actors expliquen que actualment tenen amistats i gent coneguda que, pel fet de ser gais o lesbianes, ho estan passant malament i que el procés d'acceptació social és molt dur. L'Igor explica que al segle XXI, quan se suposa que tothom és liberal i obert, encara hi ha amics que, per passar-ho bé amb els altres, es fan els "supermascles" i critiquen els gais que es troben pel carrer.

- Com valoreu que avui dia encara es donin aquestes manifestacions de prejudicis? Què n'opineu?
- Us heu identificat en algun moment amb algun d'aquests actors? Per què?
- Creieu que existeix una "barrera mental" que no ens permet viure la sexualitat de forma lliure? A què és degut això?
- En què trobeu que s'assemblen aquests nois a vosaltres?
- De forma paral·lela, les noies del grup podríeu fer un petit guió imaginant la conversa entre dues joves actrius que han fet una pel·lícula on han hagut de representar una relació amorosa entre elles i expliquen com s'han sentit, quines pors han tingut, quines resistències enfront del lesbianisme i de la seva valoració social... Se'n pot fer una lectura a dues veus davant de tot el grup i comentar-la.

DIVERSITAT EN CURT – 2

RECURSOS PEDAGÒGICS PER TREBALLAR
LA DIVERSITAT AFECTIVA, SEXUAL I DE GÈNERE

Guia didàctica per al visionat dels curtsmetratges
(Educació primària i secundària)